

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Tit. XXIX. De Clerico Per Saltum Promoto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

IN TIT. XXVII. DE CLERICO EXCOMMUNICATO, DEPOSITO,
VEL INTERDICTO MINISTRANTE.

SUMMARIA.

1. Clericus excommunicatus ministrans qualiter puniatur.
2. Et quid si minori tantum excommunicationi sit obnoxius.

Arguuntur deinceps vitia, quæ Clerici peculiariter committunt circa sacros ordinates & eorum ministeria: ut si quis Clericus, sciens/nam si id ignoranter agat, & non sit erasius vel supina & erronea ignorantia, sed probabilis, minus est periculis, c. Apostolica 9. & cap. Illud s. hoc sit juxta illud, Misericordiam merui, quia ignorans feci) se censura aliqua Ecclesiastica sive excommunicationis, sive suspensionis, sive interdicti implicatum esse, munus sui Ordinis, quo initiatus est, præsumat exequi, irregularitatis pœnam incurrit, cap. Medicinalis De sent. excommunicab. 6. d. e. Apostolica, Gloss. in cap. Clerici 3. ad V. monisi hoc sit. Quiniam excommunicatus, si perga tecum divinam facere, & ab officio deponitur & bene-

ficio, d. cap. Clerici d. c. Fraternitatis, d. cap. Illud hoc sit, ubi punitur, qui per solum rumorem accepérat se à superiori fuisse excommunicatum. Porid si ne sic quidem monitus desistat, modis omnibus excommunicatus curia sacerdotali traditur, ut vadat in exilium, cap. Si quis presbyter & hoc sit. Sed prædicta accipienda lute de majori excommunicatione: nam si tale quid faciat, qui minori tantum est obnoxius, & quam mortale peccatum secum adducit, licet graviter peccet, ut textus ait, nullius tamen irregularitatis notam incurrit, cap. Si celebrat fin hoc sit. Ratio diversitatis, quod minor excommunicatio, quamvis reddat quempiam incapacem sacramentorum, non efficiat tamen in idoneum ministrum. Et hoc est, quod ait Pont. in c. Quasitum sup. De cohabitu. Cleric. & mulier. quod mortaliter peccantes, ut fornicarii, quamvis quoad seipso, non tamen quoad alios sint suspensi, quibus obid sacramenta possunt administrare, nisi peccatum penitus si notorium, sive per sententiam, sive per confessionem, sive per rei evidentiam, ut jam non sit locutus ergo iurationi.

IN TIT. XXVIII. DE CLERICO NON ORDINATO MINISTRANTE.

Canis. lib. I. tit. 7. §. 20.

Pecant etiam illi, qui ordinis alicujus ministerium audent exercere, quo non sunt insigniti: ut si simplici tonsuræ, qui primus est Clericorum character, cap. fin. De Clerico conjug. vel minoribus ordinibus tantum imbutus, suacionem Diaconi vel Sacerdotis subeat: proinde efficaciter irregularis, deinde repellitur à suscepione illius ordinis, cuius ministerium intercepit, cap. 1. &c. hoc sit. ubi textus tamen addit, quod misericorditer beneficium ipsi relinquatur, ne cum opprobrio totius ordinis ad sacerdotalia cogatur redire.

IN TIT. XXIX. DE CLERICO PER SALTUM PROMOTO.

Canis. d. lib. I. tit. 9.

Pari vitio laborat, qui per saltum promovetur, hoc est, prætermisso priori Ordine, vel etiam simplici tonsuræ, Ordinem suscipit dignorem: ut si Subdiaconus fiat immediate Sacerdos. Quisquis enim hoc facit, constitutionem Ecclesiaz violat, quia jubetur Clericus non: si gradatim Ordines suscipere, id est, ut in signiti

tonsuram primò fiant Ostiarii, Lectores, Exorcistæ, Acolyti (quod uno die fieri potest, e. z. h. ist. seq.) deinde Subdiaconi, Diaconi & Sacerdotes, can. Illud nosc. In singulis 77. dist. idque distincto ac præfinito a tatis tempore, Conc. Trid. Sess. 27. cap. 12. de reform. corrigenz hac in parte antiquos Canones & Clement. quæ incipit Generalem, De statu

VIII. 3. & qua-

qualiter præficiend Quisquis ergo perperam affectato compedio ad altiores Ordines contendit, & quidem si sciens id faciat, ad iustit ministeri non ordinati deponetur, nec alterius promovebitur:

si vero ignorans & supine negligens, non nisi post peractam pœnitentiam, & suppleto, quidem, Ordine divinis ministeriis potest operam dare, c. unico hoc tis. Concil. Trid. d. loco c. 14.

IN TIT. XXX. DE EO QUI FURTIVE ORDINEM VSCEPIT.

Canis. ibidem.

Iure cautum est, ut laici Ordines nemini conferantur, nisi sedula prius inquisicio de aetate, moribus, scientia ipsius sit facta, c. Cum in cunctis 7. sup. De elect. Clement. Cum Ecclesia De etate & qualiter præficiend Proinde si quis clam & furtim irreparat, id est, non examinatus, nec admissus, saltem ad illum Ordinem, sed sine scitu Episcopi, aut etiam contra ipsum praæceptum alius permixtus ordinatur, vel etiam si minores Ordines & subdiaconatum uno die suscipiant, c. 2 hoc sit, c. ratione punitur, ut Ordinis sic furtim suscepit ministerium exercere non possit, nisi ex eis paribus, post peractam pœnitentiam, & præviam Episco-

pi dispensationem, c. Veniens hoc sit. Qui Episcopus si forte, ut subinde sit, sub pena excommunicationis alicui mandat, ne huic aut illum Ordinem hoc vel illo modo suscipiat, & ille, eo non obstante, furtive id faciat, suo facto excommunicationem incurrens, jam nemo nisi locus Pontificis dispensabit, cap 3. hoc sit. Nisi fortassis Religionem ingrediatur, ubi si piè & sapienter rixerit, eo casu dispensatio committitur Episcopo, d. cap 3. vel etiam Abbat, qui præcitat Monasterio, d. c. 1. ut nimis alterutrum istorum vel ambob facientes ei potestatem rebus divinis incumbendi.

IN TIT. XXXI. DE EXCESSIBUS PRÆLATORUM ET SVBDITORVM.

S U M M A R I A.

1. Excessus Prælatorum erga subditos qui.
2. Et contra subditorum erga Prælatos & superiores.

HAecenus de virtutis, quæ Clero sunt peculia-
ria & communia: nunc de illis agit, quæ
Prælati sunt propria. Qui imprimitur si sub-
ditos suos vel alios improbis & immodicis ex-
actionibus onerare præsumant, cujuscumque tau-
dem sit gradus, graviter & ad exemplum terro-
ris puniuntur, ut ait textus in cap. *Nimis iniqua* &
cap. Nimis prava hoc sit. Quinimod subditis, dum ra-
re onus pertinet, & privilegia violent, libetum est
illud denegare, cap. *Sane* & cap. *Cum ad quorumdam*
7. hoc sit. ubi sub finem addit textus, quod de le-
tia excommunicationis nullius sit momenti, per
quam forte Prælatus rigidus exactor juste dene-
gantem studet compellere.

Alium excessum committunt Prælati, si per-
peram utrantur potestate sui: veluti si beneficia
sibi comparent vel usurpet, cap. *Ad aures* cap. *Illiud*
etiam 6. hoc sit, & non aliis, ut oportet, eo quod
inter dantem & accipientem debet esse diffe-

rentia, cap. fin. sup. *De institutis*, ipsaque Ecclesia pro-
cultu suo diversis requirat ministros; aut etiam
h. alii quidem conferant, sed personis indigatis, r.
g. homicidæ vel feloniori publico: quo casu
collatio debet castrari, ac tum demum alteri idoneo
beneficium concedi: nam si fecus faciat collator, pro illa vice carebit conferendi potestate,
cap. *Inter dilectos* 11. hoc sit. Peccant & Prælati, si
perperam aliena curantes, rebus sese immiscent
ad te non pertinentibus: veluti si Abbas, vel alius
inferior, cui hoc speciali privilegio non est con-
cessum, de matrimonio cognoscere velit, vel
Ecclesiæ unitæ, id est, ex duabus unam facere, in-
dulgentiam concedere; breviter si illa velit face-
re, quæ peculiariter ad munus Episcopi spectant,
c. *Sicut unus* 8. cap. *Accedantibus* 11. hoc sit Postremò
Episcopus deponitur, qui peractum superstitionis
id est, judicium ferri carentis homicidio
præstiterat auctoritatem, c. Ex litera 10. hoc sit.

Cæterum ex auctoritate sit, ut subditi frequenter
per excessum vel defectum peccant, uti videre
est in cap. *Gravem* 15. in c. *Quam sit* 9. & in c. *Claræ*
4. hoc sit ubi partim suspendorur, partim tam-
quam membra putrida absconduntur, qui vel cons-